

РЕШЕНИЕ

№ 41259

гр. София, 23.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5508** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК и е в стадии след отмяна Решение на АССГ от страна на ВАС и връщането му за ново разглеждане от друг съдебен състав при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Образувано е по жалба на „ОЗОН КЪМПАНИ“ ЕООД [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22002222007320-091-001/26.09.2023 година, потвърден и изменен с Решение №1746 от 11.12.2023 година на Директор на Дирекция ОДОП- в частта, в която е изменен, като за данъчен период 2016 година установеният корпоративен данък по ЗКПО от Корпоративен данък за внасяне в размер на 181 966,08 лева е определен данък за внасяне в размер на 21 207,88 лева и лихва за забава в размер на 11 233,72 лева, и в частта на установения резултат по ЗДДС за внасяне в общ размер на 121 581.62 лева за данъчни периоди м. 01.2016 година, м. 10.2016 година, м. 12.2016 година, от месец 03.2017 година до м. 06.2017 година, м. 09.2017 година, месец 12.2017 година, м. 04.2018 година, месец 06.2018 година, месец 12.2018 година, месец 05.2019 година, м. 12.2019 година, месец 09.2020 година и от месец 12.2020 година до месец 10.2021 година, ведно със съответните лихви за забава в общ размер на 54 331.18 лева и в частта на определения Корпоративен данък за довносяне по ЗКПО за данъчни периоди 2015 година, 2017 година, 2018 година, 2019 година и 2020 година в общ размер на 32 929.37 лева, ведно със съответните лихви за забава в общ размер на 14 181.71 лева.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на обжалвания ревизионен акт. Твърди се, че при подаване на ГДД за 2016 година е допусната техническа грешка от страна на жалбоподателя, но финансовият резултат не е променен, и се иска да бъде отчетена

допуснатата техническа грешка в съдебното производство. По отношение на разликите в данните във фискалните устройства се е случвало често в годините вследствие на токови удари системите да допускат неточности и дублиране на продажби и по тази причина в СД са посочени реалните продажби, без да са взети предвид грешките от системите за продажби. По отношение на отказаното право на данъчен кредит органите по приходите не са анализирали всички събрани доказателства в това число и наличието на реално осъществени доставки и последващата реализация на същите от страна на жалбоподателя. Искане се отмяна на ревизионния акт и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят-“ОЗОН Къмпани“ ЕООД редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при /условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение № 1787/14.11.2022 година Директор на Дирекция ОДОП отменил издадения срещу жалбоподателя РА от 19.08.2022 година в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди от 01.12.2015 година до 31.10.2021 година, както и по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2015 година до 31.12.2020 година ведно със съответните лихви за забава и върнал административната преписка на органа възложил ревизията като указал в 30 дневен срок от връчване на решението да бъде издадена нова заповед за възлагане.

Със ЗВР от 05.12.2022 година Н. Ж. К.- Началник сектор ревизии при ТД на НАП- П. възложил да бъде извършена ревизия на жалбоподателя, определил състава на ревизиращия екип- Е. С. Ц. на длъжност Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и П. М. Х. - главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди – Корпоративен данък за периода 01.01.2015 година до 31.12.2020 година, ДДС за периода 01.12.2025 година- 31.10.2021 година,срока, в който следва да завърши ревизията- три месеца считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 15.12.2022 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 15.03.2023 година органът, възложил ревизията - Н. Ж. К. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- П. определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 18.04.2023 година.

Заповедта за изменение е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 29.03.2023 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 18.04.2023 година органът, възложил ревизията определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 15.05.2023 година.

Заповедта за изменение връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 16.05.2023 година.

Със Заповед от 17.05.2023 година ревизията на жалбоподателя е спряна до 17.07.2023 година, а със Заповед за възобновяване от 18.07.2023 година, органът възложил ревизията възобновил производството по извършване на ревизия на жалбоподателя считано от 18.07.2023 година.

На 31.07.2023 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили РД № Р-22002222007320-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя.

На 13.09.2023 година дружеството – жалбоподател депозирало възражение срещу съставения РД, в което подробно изразил несъгласието си с предложението за установяване.

На 26.09.2023 година Н. Ж. К. на длъжност – Началник сектор „Ревизии“ и Е. С. Ц. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания Ревизионен акт № Р-22002222007320-091-001, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 26.09.2023 година.

На 06.10.2023 година дружеството- жалбоподател депозирало жалба срещу издадения РА до Директор на Дирекция ОДОП, а последният с Решение № 1746/11.12.2023 година изменил обжалвани Ревизионен акт в частта установения данък за данъчен период 2016 година, като установения Корпоративен данък по ЗКПО от Корпоративен данък за внасяне в размер на 181 966,08 лева определил данък за внасяне в размер на 21 207,88 лева и лихва за забава в размер на 11 233,72 лева, и в частта на установения резултат по ЗДДС за внасяне в общ размер на 121 581.62 лева за данъчни периоди м. 01.2016 година, м. 10.2016 година, м. 12.2016 година, от месец 03.2017 година до м. 06.2017 година, м. 09.2017 година, месец 12.2017 година, м. 04.2018 година, месец 06.2018 година, месец 12.2018 година, месец 05.2019 година, м. 12.2019 година, месец 09.2020 година и от месец 12.2020 година до месец 10.2021 година, ведно със съответните лихви за забава в общ размер на 54 331.18 лева и в частта на определения Корпоративен данък за довносяне по ЗКПО за данъчни периоди 2015 година, 2017 година, 2018 година, 2019 година и 2020 година в общ размер на 32 929.37 лева, ведно със съответните лихви за забава в общ размер на 14 181.71 лева.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 08.01.2024 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в 13 броя папки приложения.

При предходното разглеждане на делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза, като в заключението с вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

При новото разглеждане на делото бе назначена съдебно- счетоводна експертиза, но поради невнасяне на определения депозит съдът заличи експертизата.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба срещу Ревизионни акт за процесуално допустима подадена в срока по чл.156 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Предвид дадените изрични указания по тълкуването и прилагането на закона, настоящият съдебен състав намира, че следва да разгледа спора само относно това дали са спазени материално- правните разпоредби при издаване на Ревизионния акт.

При издаването на ревизионния акт са спазени материално- правните разпоредби на ЗДДС и ЗСКПО.

Правната регламентация на ревизия при особени случаи се съдържа в нормата на чл.122 от ДОПК и по аргумент от чл.124 ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт, при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл. 122 ДОПК в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи,

както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.2 от ДОПК фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект. Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че за ревизирия период, по отношение на лицето са налице: обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и 4 от ДОПК. В чл. 122, ал.2 от ДОПК е посочено, че органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от изброените в т.1-8 обстоятелства-налице са данни за укрити приходи или доходи“, а по чл. 122, ал. 1, т. 4 ДОПК-липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред. Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размерът на последните са нормативно установени и следва да се прилагат точно, като единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал.1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал.2 и ал.4 от ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал.1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал.1 от ДОПК.

Въпреки дадените указания до жалбоподателя, че фактическите констатации в обжалвания ревизионен акт се смятат за верни до доказване на противното, жалбоподателят не можа да обори презумпцията по чл.124,ал.2 от ДОПК.

От събраните кот в хода на двете ревизионни производства, както и в хода на двете съдебни производства е установено, че през ревизираните данъчни периоди жалбоподателят е извършил продажби от ФУ с дистанционна връзка с НАП, подробно описани в таблици от страница 5 до 11 в РД и РА с посочени данни за период, рег. номер на ФУ/ИАСУТД, номер на ФУ/ИАСУТД, номер на ФП, вид на ФУ/ИАСУТД, вид на обекта, адрес и сумарен оборот в периода и е издало фактури за продажба на горива, които не са включени в Дневника за продажби и СД по ЗДДС за ревизираните периоди, съответно не е отразен дължимият данък, като от извършената съпоставка между оборотите по СД по ЗДДС /ДО+ДДС/ и оборотите, реализирани от ФУ на ревизираното дружество, както и съпоставка между декларираните приходи по ГДД и данъчната основа по СД по ЗДДС са установени данни за не осчетоводени приходи, за които е прието, че по-същество представляват укрити приходи по периоди, като за 2016 година оборотът от всички фискални устройства е на обща стойност 2341 166,60 лева, а декларираните продажби по СД по ЗДДС на обща стойност 2156 135,42 лева и е налице разлика от 185 031,18 лева, включваща недекларирана данъчна основа в размер на 154 192,65 лева и ДДС- недеклариран в размер на 30 838,53 лева, за 2017 година - констатирана разлика - недеклариран приход в размер на 18179,14 лева / ДО -15 149,28 лева и ДДС в размер на 3029,86 лева, за 2018 година -55188,64 лева, ДО -45 990,53 лева и ДДС -9198,11 лева/, за 2019 година -136 491,91 лева / ДО-113 743,26 лева и ДДС в размер на 22748,65 лева, за 2020 година -75 620,43 лева / ДО 63017,03 лева и ДДС в размер на

12603,41 лева / и за периода от 01.01.2021 година до 31.10.2021 година е налице недеклариран приход в размер на 150 745,39 лева и неначислен ДДС в размер на 30 149,08 лева.

В хода на двете ревизионни производства от жалбоподателя единствено са представени писмени обяснения, че разликите в данните, подавани от ФУ и в декларираните в Справките-декларации по ЗДДС са вследствие на токови удари, при които системите допускат неточности и дублиране на продажби, като в СД са посочени реалните продажби, без да са взети предвид грешките от системите, но доказателства за това не са представени. Такива доказателства не бяха представени и в хода на съдебните производства.

Нещо повече, за данъчни периоди м. 01.2016 година, месец 10.2016 година, месец 03.2017 година, месец 05.2017 година, месец 06.2017 година, месец 09.2017 година, месец 12.2017 година, месец 04.2018 година, месец 06.2018 година, месец 05.2019 година, месец 12.2019 година, месец 09.2020 година и месец 10.2020 година жалбоподателят е ползвал два пъти право на приспадане на данъчен кредит по дублирани фактури. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя / и неподкрепено с доказателства/ е, че дублирането се дължало на чести спирания на тока, защото по делото не се ангажираха никакви доказателства в този смисъл, нито пък жалбоподателят е предприел съответните действия за коригиране по съответния ред на дублираните фактури, а напротив и и по тези дублиращи фактури е ползвал два пъти данъчен кредит, като ги е посочил в „Дневник покупки“ в един данъчен период или е въведена два пъти в различни данъчни периоди и въпреки назначаването на съдебно-счетоводна експертиза в настоящото съдебно производство, жалбоподателят не внесе определения депозит и съдът заличи експертизата, чиято задача бе да установи именно кои са дублиращите фактури и в кои периоди са включени два пъти, като негова е тежестта да установи, че е изпълнил задължението си да извърши корекция на декларираните данни/ по реда на чл.126 от ЗДДС-Корекцията на грешки в подадена справка-декларация (СД) и отчетни регистри (дневници) по ЗДДС се извършва по реда на чл. 126 от ЗДДС. Начинът на поправка зависи изцяло от това кога е открита грешката – преди или след изтичането на законовия срок за подаване (14-о число на месеца). Наред с това по силата на чл.72 от ЗДДС ревизираното лице може да упражни правото си на данъчен кредит през данъчния период, през който е възникнало това право или в един от следващите 12 данъчни периоди, а правото се упражнява като лицето включи размера на данъчния кредит при определяне на резултата за един от посочените периоди и посочи документа в Дневника за покупки за същия период и по аргумент от нормата на чл.72, ал.2 от ЗДДС лицето има право на приспадане на данъчен кредит само еднократно. Жалбоподателят не ангажира доказателства, че е коригирал дублиращите фактури и че е ползвал еднократно право на приспадане на данъчен кредит, а напротив- от доказателствата по делото е видно, че по дублиращите фактури/ подробно посочени в РД на страница 20-21 от РД е ползвало два пъти данъчен кредит. Нещо повече- жалбоподателят не ангажира доказателства за кои от дублиращите фактури е ползвало право на данъчен кредит в размер на 20% ДДС и за кои 9 % ДДС/ каквито са указанията на ВАС в отменителното решение на ВАС и въпреки ,че съдът назначи съдебно- счетоводна експертиза с тези задачи, жалбоподателят в продължение на 5 месеца бездейства. Не се ангажираха и доказателства за това оборотите от ФУ за хотел Слънчева перла в [населено място] за 2019,2020 и за месец 01.-месец 10.2021 година какви данъчни ставки включва- 20% или 9 % ДДС, като в негова тежест е да установи дали е ползвал преференциална ставка от 9% и за кои доставки, но доказателства в този смисъл не са представени.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че законосъобразно органите по приходите на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 70, ал. 5 от ЗДДС са отказали право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 9 886,91 лева по дублираните фактури, подробно описани в таблица на страница 20-21 в Ревизионния акт.

От събраните доказателства е видно, че за ревизираните данъчни периоди са налице неотчетени приходи, като от жалбоподателя не са представени доказателства, удостоверяващи всички реализирани приходи за 2015 година – 2020 година, като жалбоподателят има непълно заведена счетоводна отчетност по реда на ЗС, съгласно чл. 37 ал. 4 от ДОПК, като на база липсата на счетоводна отчетност на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК законосъобразно е определена данъчната основа за ревизираните периоди-за финансовата 2015 година е извършено увеличение на декларирания финансов резултат със сумата от 43 456,19 лева, представляваща неотчетени от дружеството приходи и след данъчно преобразуване е определена данъчна основа за облагане - печалба в размер на 88 439,19 лева и е установен Корпоративен данък по ЗКПО в размер на 8 843,92 лева при деклариран и ефективно внесен от ревизираното лице данък в размер на 4 498,30 лева и остатък за внасяне в размер на 4 345,62 лева, като на основание чл. 175 от ДОПК е начислена лихва за забава в размер на 3 365,95 лева. За отчетната 2016 година е извършено увеличение на декларирания финансов резултат със сумата от 1 774 467,84 лева /неотчетени приходи/, след данъчно преобразуване е определена данъчна основа за облагане - печалба в размер на 1 819 660,84 лева или установен Корпоративен данък в размер на 181 366,08 лева, при деклариран от ревизираното дружество в размер на 181 966,08 лева, ефективно внесен данък в размер на 3 919,30 лева и направени авансови вноски през годината в размер на 600 лева, остатък за донасяне в размер на 177 446,78 лева, като на основание чл. 175 от ДОПК е начислена лихва за забава в размер на 119 446,11 лева. В хода на административното обжалване за финансовата 2016 година, диретор на Дирекция ОДОП е уважил направеното възражение от страна на жалбоподателя, че в действителност в подадените годишни финансови отчети за 2016 година са декларирани приходи в размер на 1 786 хил. лв. или 1 786 000,00 лева, а в ГДД са посочени приходи на стойност 178 611,00 лева, но независимо от допуснатите грешки, крайният финансов резултат за двете години не е променен, както и дължимият корпоративен данък е коректно определен и внесен ефективно в срок и във връзка с това за 2016 година са признати приходи и разходи в подадените ГФО /ОПР/, които водят до същия финансов резултат посочен в ГДД по ЗКПО за спорните периоди, като за финансовата 2016 година приходите следва са установени в размер на 1 786 110,00 лева, а разходите - 1 741 000,00 лева и след извършена съпоставка между приходите на дружеството /1 786 110,00 лева/ и декларираната данъчна основа по СД по ЗДДС /1 798 886,19 лв./ е установен недедеклариран приход в размер на 12 776,19 лева, като при сравнение между оборотите по СД по ЗДДС и оборотите реализирани от ФУ също е налице разлика в размер на 154 192,65 лева /ДО/ или общо за годината недедекларираният приход е установен в размер на 166 968,81 лева, а не установеният с РА - 1 774 467,84 лева, а след данъчното преобразуване при изменение на приходите от 178 611,00 лева на 786 110,00 лева, съответно на разходите от 133 418,00 лева на 1 741 000,00 лева и увеличение на финансовия резултат с недедекларирания приход в размер на 166 968,81 лева в хода на административното производство е извършена корекция, като е прието, че се формира данъчна печалба в размер на 212 078,81 лева и е определен за 2016 година Корпоративен данък в размер на 21 207,88 лева, при деклариран и внесен данък в размер на 4 519,30 лева, и определеният за 2016 година Корпоративен данък в размер на 21 207,88 лева и съответният остатък за донасяне на корпоративен данък в размер на 16 688,58 лева за 2016 година и начислените лихви за забава в размер на 11 233,72 лева.

За 2017 година законосъобразно органите по приходите са извършили увеличение на дек финансовия резултат със сумата от 15 153,10 лева /неотчетени приходи, като след данъчно преобразуване е определена данъчна основа за облагане - печалба в размер на 40 454,10 лева и е установен корпоративен данък в размер на 4 045,41 лева, при деклариран и ефективно внесен от ревизираното лице данък в размер на 2 530,10 лева, остатък за донасяне в размер на 1 515,31 лева, като на основание чл. 175 от ДОПК е начислена лихва за забава в размер на 865,52 лева

За финансовата 2018 година законосъобразно отново поради липса на счетоводна отчетност и в хипотезата на чл.122 т.2 от ДОПК органите по приходите са извършили увеличение на

декларирувания финансов резултат със сумата от 2 625 117,28 лева., представляваща неотчетени от дружеството приходи, като след данъчно преобразуване е определена данъчна основа за облагане печалба в размер на 114 503,61 лева и е установен корпоративен данък в размер на 11 450,36 лева, при деклариран и ефективно внесен от ревизираното лице данък в размер на 2 098,62 лева, органите по приходите са определили остатък за довносяне в размер на 9 351,74 лева и на основание чл. 175 от ДОПК е начислена лихва за забава в размер на 4 509,62 лева, като в хода на административното обжалване е прието за основателно възражението на жалбоподателя, за допуснати технически грешки, които от своя страна обаче не са довели до некоректно определяне на финансовия резултат, респективно на дължимия Корпоративен данък за 2018 година и за отчетната 2018 година след извършена съпоставка между приходите на дружеството /2 811 000,00 лева/ и декларираната данъчна основа по СД по ЗДДС /2 860 178,52 лева/ е установява разлика - недеклаиран приход в размер на 49 178,52 лева, като от съпоставката между оборотите по СД по ЗДДС и оборотите, реализирани от ФУ също е налице разлика в размер на 45 990,53 лева /ДО/ или общо за годината недеклаирувания приход е в размер на 95 169,05 лева, а не установеният с РА - 2 625 117,28 лева, като след данъчното преобразуване при изменение на приходите от 281 051,77 лева на 1 811 000 лева, съответно разходи в размер на 2 791 665,44 лева /приети от ревизиращите органи/ и увеличение на финансовия резултат с недеклаирувания приход в размер на 95 169,05 лева се формира данъчна печалба в размер на 114 503,61 лева, при което дължимият К. данък е установен от Директор на Дирекция ОДОП в размер на 11 450,36 лева, идентичен с размера, установен в хода на ревизията по РА, като при деклариран и ефективно внесен от ревизираното лице данък в размер на 2 098,62 лева е определен остатък за довносяне в размер на 9 351,74 лева, а на основание чл. 175 от ДОПК са начислени лихви за забава в размер на 4 509,62 лева.

За 2019 година в хода на ревизията законосъобразно е извършено увеличение на декларирувания финансов резултат със сумата от 113 743,26 лева /неотчетени приходи/, отново по реда на чл.122,т.2 от ДОПК и след данъчно преобразуване е определена данъчна основа за облагане - печалба в размер на 136 908,36 лева и е установен Корпоративен данък в размер на 13 690,84 лева,при деклариран и ефективно внесен данък от ревизираното лице в размер на 2 316,51 лева, остатък за довносяне в размер на 11 374,33 лева и на основание чл. 175 от ДОПК е начислена лихва за забава в размер на 3 905,82 лева.

Отново законосъобразно на основание чл. 122,ал.1,т.2 от ДОПК за отчетната 2020 година е извършено увеличение на декларирувания финансов резултат със сумата от 63 423,73 лв. /неотчетени приходи, и след данъчно преобразуване е определена данъчна основа за облагане - печалба в размер на 84 551,73 лева и е установен Корпоративен данък в размер на 8 455,17 лева,при деклариран и ефективно внесен данък от ревизираното лице в размер на 2 112,80 лева е определен остатък за довносяне в размер на 6 342,37 лева и на основание чл. 175 от ДОПК е начислена лихва за забава в размер на 1 534,80 лева.

Неотчитането на приходи през процесните години се потвърждава и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза в хода на пердходонот разглеждане на делото, като за периода 2020-2021 година декларираните суми в месечните Справки-декларации по ДДС и отразените суми в месечните оборотни ведомости, за част от месечните справки, изрично посочени като периоди и стойности в Таблицата на отговор на Въпрос 3 по ССЧЕ, не съответстват и не са подадени съобразно приходите и разходите на дружеството.

От страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство не са представени доказателства, различни от тези, събрани и приети в хода на ревизионното производство. Нещо повече дори- в хода на настоящото съдебно производство с оглед дадените указания от старана ВАС в отменителното решение жалбоподателят не прояви никаква процесуална активност и не ангажира никакви доказателства, които да оборят извода на органите по приходите за укрити приходи, при което издаденият РА е законосъобразен и предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА на„ОЗОН КЪМПАНИ“ ЕООД [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22002222007320-091-001/26.09.2023 година, потвърден и изменен с Решение №1746 от 11.12.2023 година на Директор на Дирекция ОДОП- в частта, в която е изменен, като за данъчен период 2016 година установеният корпоративен данък по ЗКПО от Корпоративен данък за внасяне в размер на 181 966,08 лева е определен данък за внасяне в размер на 21 207,88 лева и лихва за забава в размер на 11 233,72 лева, и в частта на установения резултат по ЗДДС за внасяне в общ размер на 121 581.62 лева за данъчни периоди м. 01.2016 година, м. 10.2016 година, м. 12.2016 година, от месец 03.2017 година до м. 06.2017 година, м. 09.2017 година, месец 12.2017 година, м. 04.2018 година, месец 06.2018 година, месец 12.2018 година, месец 05.2019 година, м. 12.2019 година, месец 09.2020 година и от месец 12.2020 година до месец 10.2021 година, ведно със съответните лихви за забава в общ размер на 54 331.18 лева и в частта на определения Корпоративен данък за довносяне по ЗКПО за данъчни периоди 2015 година, 2017 година, 2018 година, 2019 година и 2020 година в общ размер на 32 929.37 лева, ведно със съответните лихви за забава в общ размер на 14 181.71 лева.

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: